

Hoopvolle verwelkoming

Bij het begin van deze gebedstijd probeer ik even los te laten waar ik mee bezig ben. Ik maak het stil in mezelf. Als dit moeilijk is, kan ik God vragen dat Hij me helpt om stil te worden en in zijn aanwezigheid te komen.

Vanuit de stilte vraag ik God de volgende genade: dat ik mag groeien in dankbaarheid, vertrouwen en innerlijke vrijheid.

We lezen enkele verzen uit psalm 131

De godszoeker is niet veroordeeld tot eeuwige onrust. Vertrouwen en dankbaarheid doen groeien in innerlijke vrijheid en geloof dat wat komt goed zal zijn. Niet als aanvaarding van een voorondersteld noodlot. Wel als hoopvolle verwelkoming van het verrassende van Gods liefdevolle zorg.

Hoe innerlijk vrij ben jij ten aanzien van je wensen en dromen?

Wat helpt jou los te laten, ook datgene waar je flink aan gehecht bent?

Zijn er zaken, mensen, ervaringen, gewoonten et cetera die je moeilijk kunt loslaten? Zijn er zaken waar je meer aan vasthangt dan je lief is?

Je komt nu aan het einde van deze gebedspodcast. Richt je tot slot even tot God. Of misschien tot Jezus of tot Gods Geest. Vraag Hem of vertel Hem wat er nu spontaan bij jou naar boven komt. Doe het op een gemoedelijke toon.

Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Zoals het was in het begin, en nu en altijd. En in de eeuwen der eeuwen, amen.